

[Kyed.]

yderligere Nedgang for Samfundet som Helhed med Hensyn til Midler til Indkøb udefra af Raastoffer o. s. v. Og jeg ser ikke rettere, end at man er kommet til det Punkt, hvor ikke alene Landbruget, men Samfundet som Helhed her staaer over for en Opgave, som man ikke kan lukke Øjnene for, nemlig den: hvordan skal man kunne holde Landbrugsproduktionen nogenlunde oppe? Hvordan skal man kunne skaffe Rentabilitetsmuligheder for vor Hovedproduktion, saa vi kan holde en passende Eksportmængde for derigennem at skaffe den Valutamængde til Landet, som Landet som Helhed har Brug for?

Og vil man ikke se Sagen under Synsvinkelen: Landbruget som Erhverv, vil jeg henstille til den høje Regering, at man ser Sagen under Hensyn til Landets Erhvervsliv som Helhed og ud fra dette Hensyn, naar man ikke vil gøre det ud fra den første Betragtning, tager sin Stilling. Og da tror jeg, man — hvad der ogsaa for nylig er peget paa i en Artikel af Dr. Jørgen Pedersen, som har staaet i „Berlingske Tidende“ — kommer til at overveje, om ikke Samfundet har størst Interesse i, at Landbrugets Smørproduktion holdes oppe, og at Landbruget faar Vilkaar, som kan dække dets Produktionsomkostninger som Helhed. Om det saa skal ske paa den ene eller den anden Maade, er et Spørgsmaal, man maa drøfte.

Jeg vil i denne Forbindelse pege paa, at de Betragtninger, som jeg her gør gældende, er ikke set ud fra et ensidigt Oppositionsstandpunkt for derigennem at fremsætte Ubehageligheder over for Regeringen, men det er Betragtninger, som ogsaa er fremført fra Regeringsbænken. Jeg tænker her paa den højtærede Socialministers Kronik, som han for nogle Maaneder tilbage — det var i 1934 — skrev i Regeeringsorganet „Social-Demokraten“. I denne Kronik skrev den højtærede Socialminister følgende, som jeg vil bede den højtærede Formand om Tilladelse til at citere:

„Naturligvis maa under saadanne Forhold enhver Regerings Politik i første Linie dreje sig om Landbruget, vort afgørende Eksporterhvervs Forhold; thi efter Landets hidtidige Økonomi er netop Landbrugets Indtjeningsmuligheder afgørende for de andre Erhvervs — og da ikke mindst for Haandværkets og Handlens — Eksistens.

Naar Forholdene er, som de er, maa ogsaa socialdemokratisk Politik i første Række blive Landbrugspolitik.“

Nu kan det selvfølgelig være meget opbyggeligt, at den højtærede Socialminister skriver saadanne Artikler til Beroligelse i „Social-Demokraten“; men det var mere attraaværdigt, om han søgte at indvirke paa sine Kolleger inden for Ministeriet til Forstaaelse af den store Sandhed, han her har givet Udtryk for, og det vil i høj Grad være paakrævet, at den højtærede Socialminister søger at faa den Mand, der staaer som Fagminister, Landbrugsministeren, til at forstaa, at et Forslag som det, der her er fremsat, er ganske ved Siden af, naar det skal tage Sigte paa at være en Støtte for Landbruget, være noget, man kalder en Smørordning, tage Hensyn til Landbrugets Tarv og Hensyn til Erhvervsforholdene som Helhed i dette Land. Jeg beklager, at den højtærede Landbrugsminister ikke er kommet længere i sine Betragtninger, end dette Forslag viser, og jeg kan for vort Vedkommende sige, at vi kan ikke være med til at fremme et saadant Forslag. Vi kan være med til at sætte et og andet i Stedet, som er brugbart, og som man kan byde Landbruget, noget, der kan være anvendeligt i det praktiske Liv, hvad den højtærede Ministers Forslag ikke kan siges at være. Jeg maa altsaa tage Afstand fra Lovforslaget og kan kun erklære mig villig til i et Udvalg at forhandle paa et helt andet Grundlag end det forelagte.

Victor Larsen: Det var i Dag ikke uinteressant at høre det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen tale. Det ærede Medlem plejer jo kampglad at staa op paa Talerstolen og forsvare de ministerielle Forslag, særligt de landbrugsministerielle, ganske uanset hvordan de ser ud; men i Dag havde det ærede Medlem glemt Humøret. Det var, syntes det mig, en helt anden Mand, man saa i Dag; det var ganske givet, at det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen var ilde tilpas ved at skulle forsvare det foreliggende Lovforslag. Jeg gad vide, om ikke der begynder at dæmre noget for det ærede Medlem i Retning af, at man med Hensyn til Smørsituationen er ved at komme for langt ud, noget i Retning af, at et Forslag af denne Art i Virkeligheden er en Haan mod det danske Landbrug.

Man kan sige om dette Lovforslag saavel som om det, der blev fremsat i Efteraaret om samme Æmne, at det fra den højtærede Landbrugsministers Side er fremsat under falsk Varebetegnelse. Smørforslaget i Efteraaret var jo et Margarineforslag; et Forslag, hvorved der paalægges Smøret en Afgift, men uden at man sam-